

Det Norske Baptistsamfunn

Forslag til Grunnlagsdokument

*Versjon: Klar for høringsrunde 2
(6.des 2021-23.jan 2022)*

Innhold

Innledning	3
Kapittel 1 Baptistenes opprinnelse og utvikling	3
1.1 Historisk utvikling	3
1.2 Utviklingen av fellesarbeidet	4
Kapittel 2 Baptistenes økumeniske engasjement.....	5
Kapittel 3 Baptistisk tro og praksis	6
3.1 Kristus som Herre for den troende og for menigheten.....	6
3.2 Bibelen som autoritet	6
3.3 Menneskesyn.....	7
3.4 Menighetssyn	8
3.5 Dåp	9
3.6 Nattverd	10
Kapittel 4 Baptistene i dag	10
Vedlegg.....	12
A. Kirkeordning;	12
B. Uttalelse om Bibelsynet.....	13
C. Verdigrunnlag DNB	14

Innledning

Grunnlagsdokumentet har til hensikt å gi en innføring i og beskrive hovedtrekkene i Det Norske Baptistsamfunns identitet med bakgrunn i sentrale historiske hendelser, teologiske kjernepunkter og kirkesamfunnets liv.

[Følgende setning vil settes inn i dokumentet etter vedtak i landsmøtet:] Menighetene i Det Norske Baptistsamfunn har sluttet seg til grunnlagsdokumentet og mener at det gir uttrykk for hvordan vi forstår oss selv og hva vi står for.

Kapittel 1 Baptistenes opprinnelse og utvikling

1.1 Historisk utvikling

Norske baptister står i en internasjonal sammenheng med en historie som strekker seg 400 år tilbake i tid. Den baptistiske bevegelsen begynte med en gruppe separatister, en utbrytergruppe fra den anglikanske kirke på 1600-tallet i England. Helt fra 1300-tallet var det stor religiøs uro i Europa, noe som resulterte i den lutherske reformasjonen og andre reformasjonsbevegelser. Separatistene argumenterte for et skille mellom stat og kirke og i sin menighetsforståelse vektla de at menigheten bare skal bestå av gjenfødte troende. Deres radikale forkynnelse og praksis gjorde at de ble forfulgt og flyktet til Amsterdam som var et europeisk fristed for annerledes tenkende. Under oppholdet i Amsterdam begynte de å praktisere dåp på grunnlag av egen bekjennelse, etter innflytelse av blant annet anabaptismen i Mellom-Europa. Da de vendte tilbake til England noen få år senere var denne separatistgruppen blitt til den første baptistmenigheten. I løpet av noen få tiår var det etablert en rekke baptistmenigheter på de britiske øyer, og etter forfølgelse, også i Nord Amerika. Baptismen utviklet seg etter hvert til å bli en verdensomspennende bevegelse med menigheter på alle kontinenter. Som norske baptister står vi derfor i forbindelse med en verdensomspennende familie av baptistmenigheter i nesten alle verdens land.

Det tok imidlertid lang tid før baptismen kom til Norge. Dette skyldes de politiske forhold i Norge. Frem til 1845 var ikke andre kirkesamfunn enn den lutherske statskirken tillatt. Det var først etter at Stortinget i 1845 hadde vedtatt Dissenterloven at andre kirkesamfunn kunne etablere seg. Baptismen kom til Norge med den danske sjømannen Fredrik L. Rymker (1819 – 1884). Under sitt opphold i USA kom han i kontakt med baptister og ble en kristen. Han vendte hjem til Danmark som selger og forkynner. Med økonomisk støtte fra amerikanske baptister kom Rymker til Norge i 1857 og begynte arbeidet med å evangelisere og spre baptistisk lære i Grenlandsdistriktet. Første juledag 1858 fant den første dåp blant norske baptister sted i Porsgrunnselva. Året etter ble flere personer døpt. 22. april 1860 ble «Baptistmenigheten i Porsgrund og Solum» (nåværende Skien Baptistmenighet) stiftet med ni medlemmer. Dermed var den første baptistmenigheten i Norge en realitet.

Fra 1860 ble det i gjennomsnitt etablert en ny menighet hvert år frem mot 1870. Dette skjedde ikke uten motstand. Blant annet advarte prester både fra talerstolen og skriftlig mot denne nye bevegelsen, og det er eksempler på at personer ble kjeppjaget fra stedet ved utendørs dåpshandlinger.

Menighetene i de store byene fungerte som sentrum for arbeidet i distriktene. På 1870-tallet ble det stiftet flere distriktsforeninger. Etter hvert som baptismen ble en nasjonal størrrelse

med menigheter både i nord og sør, vokste det frem et behov for større samarbeid som kunne styrke fellesskapet. Man ønsket seg nasjonale organer hvor menighetene kunne samarbeide og støtte hverandre med evangelisering, misjonsarbeid, utdanning av pastorer og andre praktiske oppgaver.

En viktig hendelse i norsk baptisme var dermed etableringen av «De Norske Baptisters Union» i 1879. Unionen hadde til hensikt å styrke enheten mellom lokalmenighetene med felles organer og møtepunkter. Fra dette tidspunkt fikk baptistene en sentral ledelse som representerte dem nasjonalt og internasjonalt. Denne unionen, som i dag heter Det Norske Baptistsamfunn, har bidratt til en styrket samhørighet og lojalitet mellom menighetene og virket formende for en felles forståelse av baptistisk tro og praksis.

Fra 1860 frem til 1902 ble det etablert 35 menigheter. Baptistene var opptatt av å starte nye menigheter og å nå mennesker med evangeliet. I årene mellom 1910 og 1920, og utover på 1930-tallet opplevde baptismen stor vekst. Det høyeste medlemstallet var mot slutten av 1940-tallet med ca. 7500 dømte medlemmer. Fra etterkrigstiden og frem mot år 2000 opplevde kirkesamfunnet tilbakegang. Få nye menigheter ble dannet. I begynnelsen av årtusenskiftet var det 4930 medlemmer fordelt på 66 menigheter.

Fra år 2000 har det igjen vært vekst, og mange nye menigheter er blitt en del av Det Norske Baptistsamfunn. Av de nye menighetene er et stort flertall migrantmenigheter. I 2020 var det 105 menigheter med ca 6700 dømte medlemmer, medregnet barn og andre tilhørige var det ca 11 700 medlemmer. I dag er Det Norske Baptistsamfunn dermed et flerkulturelt kirkesamfunn med medlemmer fra et stort antall nasjoner.

1.2 Utviklingen av fellesarbeidet

Norske baptister har drevet et omfattende misjonsarbeid fra begynnelsen av 1900-tallet. Det største misjonsarbeidet over tid har vært i Bas-Uele-regionen i Den demokratiske republikken Kongo. Flere misjonærer har tjenestegjort i landet. De har primært arbeidet i svært fattige områder med helse, utdanning og menighetsarbeid. I dag finnes det en meget livskraftig kirke på stedet som baptistsamfunnet fortsatt samarbeider tett med. Arbeidet utøves i dag av lokalbefolkningen. Fra Norge bidrar man med økonomisk støtte fra menighetene, offentlige bistandsmidler, prosjektoppfølgning og gjensidige besøk.

Det Norske Baptistsamfunnet har også drevet misjonsarbeid i andre land, i form av utsendte misjonærer og støtte til prosjekter. Helse, utdanning, evangelisering og menighetsarbeid har vært hovedområder for arbeidet. Dette har delvis vært egne engasjement, delvis i samarbeid med andre organisasjoner som European Baptist Mission International (EBMI) og andre.

Barn og ungdom har vært et viktig satsingsområde i alle lokalmenighetene. I 1922 ble det dannet en egen barne- og ungdomsorganisasjon innenfor Det Norske Baptistsamfunn. Opp gjennom årene har organisasjonen samlet et mangfold av grupper tilrettelagt for ulike aldre. I dag benevnes organisasjonen «Ung Baptist», og er en selvstendig organisasjon.

De Norske Baptisters Kvinneforbund, nå Baptistkvinnene i Norge, ble stiftet i 1916. Baptistkvinnene har vært svært aktive i å støtte Det Norske Baptistsamfunns misjonsengasjement og har i tillegg hatt egne misjonsprosjekter.

Teologisk kompetanse for pastorer har hatt høy prioritet fra første stund. De første årene ble aktuelle pastorkandidater oppfordret til å reise til USA (primært Morgan Park i Chicago) for å studere teologi, mens det ble arbeidet målrettet med å starte en egen utdanning i Norge.

Skolen ble etablert i Oslo i 1910 under navnet Baptistenes Misjonsskole. I 1958 flyttet den til nytt skolesenter på Stabekk, og skiftet navn til Baptistenes Teologiske Seminar. I 2009 startet et nytt kapittel i skoleutviklingen ved at Baptistenes Teologiske Seminar ble til Høyskolen for Ledelse og Teologi (HLT). Denne skolen ble etablert med Det Norske Baptistsamfunn og Pinsebevegelsen, ved Filadelfia Oslo, som likeverdige eiere.

Ved opprettelsen av et skolesenter på Stabekk ble også Holtet kristelige ungdomsskole etablert, i dag Oslofjord Folkehøgskole. Skolen tilbyr ulike kreative og samfunnsengasjerende linjetilbud.

Det Norske Baptistsamfunn tilhører en stor internasjonal kirkefamilie. Vi er medlemmer i European Baptist Federation (EBF) og Baptist World Alliance (BWA). Vårt medlemskap i EBF gjør at vi har et utstrakt samarbeid med andre europeiske baptister. Gjennom tilhørighet til BWA er vi en del av et verdensomspennende fellesskap med anslagsvis 50 millioner baptister fordelt på nærmere 250 baptistsamfunn i over 120 land. Selv om vi er en liten bevegelse i Norge, tilhører vi et av de største protestantiske kirkesamfunn i verden.

Kapittel 2 Baptistenes økumeniske engasjement

Baptistene ser på seg selv som en del av den verdensvide kristne kirke. Vi anser at et mangfold av ulike kirkesamfunn er en berikelse for kirken. Samtidig har vi måttet kjempe for vår egen berettigelse som nasjonalt kirkesamfunn. I perioder har norske baptister vært i skarp debatt med andre konfesjoner, spesielt den lutherske majoritetskirken. Baptistenes egen kamp for religionsfrihet har utfordret oss til selv å være imøtekomende mot andre trosfeller, og etter som tiden har gått har konfrontasjon blitt byttet ut med dialog. Dette skyldes også at de politiske forutsetningene i samfunnet har endret seg og at staten i mindre grad diskriminerer frikirker og andre trossamfunn.

Nasjonalt har baptistene engasjert seg sterkt i det økumeniske arbeidet. Allerede da Dissenteringet, senere Norges Frikirkeråd, ble startet i 1902 var baptistene involvert. I Norges Frikirkeråd hadde baptistene flere lederposisjoner. I 2006 fusjonerte Norges Frikirkeråd med Norges Kristne Råd, som nå samler de fleste kristne tros- og livssynssamfunn. Baptistene har også her hatt lederposisjoner.

I søken etter økt forståelse kirkene imellom er baptistene aktive bidragsyttere i teologiske samtaler både nasjonalt og internasjonalt. Det Norske Baptistsamfunn deltar fast i Norsk Teologisk Samtaleforum i regi av Norges Kristne Råd. Det Norske Baptistsamfunn har også gjennomført bilaterale læresamtaler. På 1980-tallet var Det Norske Baptistsamfunn i læresamtaler med Den norske kirke, og på begynnelsen av 2000-tallet med Metodistkirken i Norge. Samtalene førte til økt forståelse mellom kirkesamfunnene.

Det Norske Baptistsamfunns økumeniske holdning har også hatt konkret betydning for vårt kirkesamfunns pastorutdanning. Fra 2009 har vi samarbeidet med Pinsebevegelsen om HLT.

Også lokalt har baptister ofte vært pådrivere for økumenisk samarbeid. Man deltar ofte på økumeniske gudstjenester, pastorer deltar i tverrkirkelige pastorsamlinger og man samarbeider om andre tverrkirkelige initiativ. Dette varierer fra sted til sted.

Kapittel 3 Baptistisk tro og praksis

Trosgrunnlaget til Det Norske Baptistsamfunn har mye til felles med alle andre kristne kirkesamfunn. Vi deler troen på den treenige Gud, som Faderen, Sønnen og Den hellige ånd.

Som en del av den verdensvide kirke stiller vi oss bak innholdet i Den apostoliske og Den nikenske trosbekjennelsen.

Med bakgrunn i den historiske opprinnelsen og utviklingen gjennom århundrene er det noen temaer som er sentrale for oss. Dette gjør at den baptistiske kristendomsforståelsen har noen særtrekk som har vært og vil være viktige for baptistene i Norge.

Nedenfor presenteres sentrale temaer og aspekter i baptistisk tro og praksis.

3.1 Kristus som Herre for den troende og for menigheten

Sentrum i den kristne tro er Jesu person og gjerning. Som baptister bekjenner vi troen på at Jesus Kristus er Guds sønn og hele verdens frelser. Vi fastholder at Jesus led, døde og oppstod til vår frelse, og at han ved sin oppstandelse har seiret over synden, døden og det onde. Jesus viser oss hvem den sanne og virkelige Gud er. Vi kan derfor ikke snakke sant og rett om Gud uten å forkynne Jesus Kristus. Sentralt i Jesu budskap er nåden og kallet til omvendelse og nytt liv. Som vår frelser er han også Herre. At Jesus er Herre betyr at som kristne er vi kalt til å følge han på alle områder i livet, med våre ord, handlinger, tanker og følelsesliv, i medgang og i motgang. Som Herre er Jesu budskap og lære retningsgivende for den kristne. Dette fører til at han, Jesus Kristus, også er menighetens Herre. Som kristne er vi satt inn i et menighetsfellesskap hvor Kristus er autoriteten og der hans lære blir forpliktende for menighetens tro og praksis.

Bibeltekster: Joh 17,20 - 23 og Ef 1,17 - 23

3.2 Bibelen som autoritet

Baptistene har alltid hevdet at Bibelen skal være den øverste autoritet for menigheten og i den troendes liv. Som del av protestantismen fremholder vi at Bibelen alene (*Sola Scriptura*) gir tilstrekkelig kunnskap om frelsen og hvem Gud er.

I Det gamle testamente finner vi fortellingen om Guds frelseshistorie der Gud griper inn for å frelse den falne menneskeslekt og gir løfter om en frelser. Det nye testamentet viser oss hvordan Jesus Kristus er oppfyllelsen av alle disse frelsesløftene. Slik er Bibelen en stor fortelling om Guds frelse, og både Det gamle og Det nye testamente peker mot det samme sentrum; Jesus Kristus som Guds enbårne sønn, frelser og Herre.

Det som skiller Bibelen fra andre skrifter, er at den er inspirert av Gud. Bibelen er skrevet av mennesker drevet av Den hellige ånd. Slik inneholder Bibelen evige sannheter.

Bibelen er på samme tid et historisk dokument. Den er skrevet over et tidsrom på flere hundre år og består av flere typer litteratur, som historiefortelling, visdom og poesi, lovstoff, profetiske budskap og brev. Fordi Bibelen er et historisk dokument, må den tolkes i lys av den historiske konteksten skriftene ble til i. Samtidig tror vi at Den hellige ånd kan hjelpe oss til å

gjøre de historiske tekstene aktuelle for vår egen tid, men den aktuelle fortolkningen må ta hensyn til tekstens litterære og historiske kontekst.

Vi anvender flere kriterier når vi tolker Bibelens tekster. Som en fortelling om Guds frelsesplan leser vi Bibelen frelseshistorisk. Dette får betydning for tolkningen av en rekke gammeltestamentlige tekster. Tekstene skal tolkes i lys av Jesus Kristus og Det nye testamentet. Videre skal uklare Bibelord alltid tolkes i lys av Bibelens grunnleggende budskap. Tekstene må også tolkes ut fra den sammenhengen de står i. Kunnskap om de politiske, kulturelle og religiøse forholdene som de ulike tekstene ble skrevet i, vil også være viktig når vi tolker Bibelen.

Den enkelte troende kan selv på denne bakgrunnen lese og tolke Bibelen under Den hellige ånds veiledning. Samtidig står aldri den troende alene med sin tolkning, for arbeidet med å tolke Bibelens tekster skjer innenfor menighetsfellesskapet. Når vi er samlet som Guds folk under Den hellige ånds veiledning og med Jesus som Herre, kan vi stole på at Jesus er midt iblant oss og hjelper oss med å finne ut hva som er Bibelens budskap til oss i vår tid. Vi tror også at Gud kaller og utruker mennesker med nådegaver til å være pastor eller lærere og som dermed har et særlig ansvar for forkynnelsen og undervisningen i menighetene og i kirkesamfunnet.

Bibeltekster: Salme 119,160, Joh 16,12 - 15, 2 Tim 3, 16 - 17

3.3 Menneskesyn

Skapelsesberetningen forteller at mennesket ble skapt i Guds bilde som mann og kvinne. Det å være skapt i Guds bilde vil si at vi har en uendelig verdi. Menneskets verdi blir ikke definert av samfunnet eller av andre mennesker, men av Gud. At vi er skapt i Guds bilde gjør at menneskelivet er ukrenkelig, helt fra unnfangelse til naturlig død. Å være skapt i Guds bilde innebærer at vi er skapt til fellesskap med Gud og med andre mennesker. Som Guds skapning er mennesket gitt en særstilling av Gud som forvalter av alt det skapte. Dette gir oss et ansvar for verden som går utover det å være konsumenter.

Alle mennesker kan respondere på Guds tiltale. Det betyr at mennesket har en evne til å gi tilsvarende på Guds kall til omvendelse og etterfølgelse. Denne evnen forutsetter altså at vi kan svare ja eller nei på Guds kall. Ingen kan tvinges til personlig tro, heller ikke av Gud. Det er derfor grunnleggende for baptister at samvittighetsfriheten skal gjelde alle, både dem som tror og ikke tror. Denne friheten er en følge av at mennesket er skapt av Gud med en fri vilje.

Alle mennesker har en iboende evne til å skille mellom rett og galt. Å være skapt i Guds bilde betyr at vi både kan og må reflektere over våre etiske valg og vi står til ansvar for våre handlinger, både overfor Gud og våre medmennesker. Som moralsk ansvarlige personer kan vi også søke kunnskap om hvordan Gud vil at vi skal leve, men på grunn av syndefallet søker vi ikke alltid å gjøre Guds vilje.

Bibelen forteller oss at Adam falt i synd. Med Adams fall kom det onde, synden og døden til å bli en del av menneskets virkelighet. Hele skaperverkets forhold til Gud ble endret. Alle mennesker fødes derfor inn i en virkelighet som ikke lenger er paradisisk, men som også er preget av det onde. Vi fødes ikke med personlig skyld på grunn av Adams fall, men vi arver den virkelighet som hans fall førte med seg. Konsekvensen er at menneskets gudsførelse

ble brutt. Når vi synder, bryter vi med Guds vilje og ønsker for livene våre, og slik påfører vi oss selv personlig skyld. Derfor er alle mennesker avhengig av frelse.

Baptistene mener derfor at barn er Guds barn fra fødselen av. Når man kommer til den erkjennelsen at man er ansvarlig for egne valg og handlinger og kan ta stilling til Guds kall til omvendelse og etterfølgelse er man ansvarlig for å gjøre dette valget.

Bibeltekster: 1 Mos 1,27, Salme 139, Joh 1,12 - 13, Rom 6, Rom 12,2

3.4 Menighetssyn

Et viktig trekk ved den baptistiske kristendomsforståelsen er synet på menigheten. Baptistene begynte som en separatistbevegelse i 1600-tallets England. Deres kamp for religionsfrihet og deres lidenskapelige overbevisning om Bibelen som grunnlag for trosliv og menighetsordning var to bærende elementer i utviklingen av deres menighetssyn. De ønsket ikke å reformere det eksisterende, men å finne tilbake til og gjenopprette den menigheten man mente å finne i Bibelen. Helt siden baptismens opprinnelse har baptister fremholdt at menigheten bare kan bestå av troende som er døpt med bekjennelsesdåp, og at kirken er frikoblet fra samfunnets maktstrukturer. Derfor har baptister alltid avvist statskirkeordningen. Samtidig har baptister alltid anerkjent viktigheten av fellesskap for kristne, og har søkt sammen og organiserte seg i fellesskap med hverandre for både å fasilitere samarbeid og for gjensidig støtte i Herrens arbeid.

Baptister vil fremholde at troen er personlig, men den er ikke individualistisk. Menigheten i Det nye testamente viser oss hvordan vi kristne lever i en medavhengighet til andre troende.

Ingen kan være kristen alene, men troen må hele tiden leves ut innenfor menighetsfellesskapet. Menigheten består derfor av dem som kommer sammen til gudstjeneste. Medlemsregistreringen er nødvendig av hensyn til formelle krav fra staten, men dypst sett er menigheten fellesskapet av troende som samles rundt nattverdsbordet. Et menighetsfellesskap er noe annet enn et interessefellesskap. Vi velger ikke hverandre, men Gud har valgt oss. I kraft av troen på ham er vi ført sammen.

Menigheten trer alltid frem som en lokalmenighet, derfor er lokalmenigheten grunncellen i den baptistiske menighetstenkning.

Som et menighetsfellesskap er de troende forent med Gud og med hverandre i en paksrelasjon. Gud har kalt oss ut av verden og inn i et helt nytt fellesskap der Kristus er Herre. Å være et medlem forutsetter en frivillig tilslutning til menigheten. Det kan derfor ikke være påtvunget, men basert på den enkeltes personlige og selvstendige Gudsforhold. I Bibelen finner vi mange bilder og uttrykk som beskriver menigheten. Blant annet blir de kristne betegnet som Guds folk, et tempel av levende steiner og et legeme. Disse bildene beskriver ulike sider ved det å være en menighet. Felles for alle beskrivelsene er at troen er personlig, men at den alltid må leves ut i fellesskap med andre.

Menigheten er ordnet med menighetsmøtet som øverste organ hvor alle menighetens medlemmer har en stemme. Baptistene vil si at den enkelte troende i et menighetsfellesskap er en del av Kristi legeme og hører Gud tale. Derfor er menighetsmøtet stedet hvor alle lytter til Gud og i fellesskap kommer frem til hva som er Guds vilje. Menighetsdemokratiet skiller

seg på denne måten fra et politisk demokrati. Menighetssynet er en konsekvens av menneskesynet og forståelsen av at troen er personlig. I menigheten er det ikke rom for autoritære og hierarkiske ledelsesformer, men myndighet og tillit blir gitt til de som menighetsfellesskapet velger som ledere.

Med til kirkeforståelsen hører også spørsmålet om kirkeordning. Med kirkeordning mener vi hvordan menighetene blir styrt og forholder seg til andre menigheter. Baptismen har alltid forfektet en kongregasjonalistisk kirkeordning, det vil si at hver menighet er selvstendig og styrer seg selv. Hvordan dette konkret har vært praktisert har vært forskjellig i ulike deler av baptismen. Det Norske Baptistsamfunn har praktisert en moderat kongregasjonalisme, som betyr at lokalmenighetene frivillig har sluttet seg til kirkesamfunnet for å støtte og fasilitere menighetsarbeid både lokalt og nasjonalt. Dette betyr at menighetene står i et forpliktende og intimt forhold til hverandre, hvor landsmøtet er den øverste autoritet. Alle menighetene har stemmerett i landsmøtet, og har en felles forpliktelse til å følge opp beslutningene som tas. Andre virkegrener, råd og utvalg innenfor trossamfunnet er også med på å utføre og sikre arbeidet. Ansvar og myndighet til å forvalte og administrere dette arbeidet er overdratt til tillitsvalgte.

I baptismen er alle troende en del av det allmenne prestedømme. I dette ligger at vi ikke trenger et særskilt presteskap som formidler mellom Gud og menigheten. Ulike tjenester i menighetsfellesskapet er basert på utrustning, nådegaver og bekreftelse av kall fra lokalmenigheten. Både kvinner og menn kan tjene som pastorer og ledere i menigheten og i kirkesamfunnet. Alle troende er kalt til tjeneste i menigheten og Gud utrunder den enkelte med nådegaver. Nådegavene skal brukes for å styrke de troende til å gjøre Guds tjeneste i verden.

Norske baptister har ulike gudstjenesteformer. Felles for dem er forkynnelse, bønn og lovsang, og praktisering av dåp og nattverd.

Bibeltekster: Matt 18,20, Apg 2,42 - 47, 1 Kor 12, Ef 4,1 - 16, 1 Pet 2,9 - 10,

3.5 Dåp

Dåpen har vært sentral i den baptistiske kristendomsforståelse. Ordet baptist kommer fra det greske ordet «baptizein» som betyr «å døpe». De baptistiske bevegelsene har praktisere dåp annerledes enn de øvrige kirkene helt fra begynnelsen av. Baptistene avviste spedbarnsdåpen og fremholdt i stedet at dåp bare kunne skje på grunnlag av bekjennelse av egen tro.

Baptistene døper i Den treenige Guds navn i tråd med Jesu befaling.

Baptistene utfører dåpen med full neddykkelse på grunnlag av den enkeltes personlige omvendelse og bekjennelse av tro. I dåpen får den enkelte del i både den seier som Kristus vant for oss ved sin død og det nye livet som hans oppstandelse brakte. Dette kommer til uttrykk i dåpshandlingen. Når et menneske begraves i dåpsvannet får ikke synden og døden herske, for den troende er av Kristus reist opp til et nytt liv. Denne oppstandelsen er også et tegn på den legemlige oppstandelsen som vi tror skal skje i Guds nye rike. Den som kommer til tro og døpes får Den hellige ånd i gave.

Dåpen forutsetter at en personlig tro er til stede hos den som skal døpes. Ingen kan døpes på andres tro. Dåpen har betydning for hele livet. Dette nye livet leveres ut i fellesskap med andre troende. Dåpen er også en dåp til Kristi legeme, som framtrer gjennom den lokale menigheten. Slik er dåpen inngangsporten til den kristne menighet og alltid en menighetshandling.

Bibeltekster: Matt 28,19 - 20, Mark 16,16, Apg 2,41, Rom 6,1 - 11, Kol 2,12,
1 Pet 3,18 - 21

3.6 Nattverd

Sentralt i menighetens liv er nattverden. Dette er et måltid som har tre dimensjoner. Bakover peker det på måltidet som Jesus hadde med disiplene før han skulle lide og dø. I nåtid feirer vi fellesskapet med hverandre og at vi er ett med Kristus i hans lidelse og død. Nattverden peker også frem mot det fullkomne gledesmåltidet i Guds rike. Nattverden er derfor et minnemåltid, der vi som menighet forkynner hva Kristus har gjort. Nattverden er også et pakts- og fellesskapsmåltid, det minner oss om den nye pakt som Kristus innstiftet og som alle troende er en del av. Hver gang vi som menighet feirer nattverd minnes vi hva Jesus har gjort og vi ser frem til den dagen vi kan spise måltidet sammen med Kristus. Som et menighetsmåltid er nattverden for dem som bekjenner Jesus som Herre og Guds enbårne sønn.

Bibeltekster: Matt 26,26 - 29, Mark 14,22 - 25, Luk 22,14 - 20, 1 Kor 10,16 - 17,
1 Kor 11,23 - 29.

Kapittel 4 Baptistene i dag

I baptistisk lære er det viktig at troen fører til konkret handling. Ut ifra Bibelens lære er det misjon og diakoni som er de to hovedområdene handlingene springer ut ifra.

Misjonsoppdraget har sin begrunnelse i misjonsbefalingen, hvor de troende blir bedt om å gå og gjøre alle folkeslag til disipler. Diakonien har sin begrunnelse i nestekjærlighetsbudet. Diakoni er kristen nestekjærlighet i praksis, rettet mot alle mennesker uavhengig av tro og bakgrunn og viser Guds omsorg for mennesker med ulike behov. Både misjonen og det diakonale arbeidet har sin forankring i den lokale menigheten.

I vår tid har misjon to sider. På den ene siden den internasjonale misjonen som går ut på diakoni, evangelisering og økonomisk støtte i noen utvalgte land og områder, gjerne land som flere av våre menigheter har en tilknytning til på bakgrunn av migrasjon. På den andre siden den konkrete misjonsutfordringen i et stadig mer flerkulturelt og sekularisert Norge. Kirkesamfunnets misjonstenkning fører til et fokus for menigheter på å vinne mennesker i sitt nærmiljø og å etablere nye menigheter.

Det Norske Baptistsamfunn er et multikulturelt kirkesamfunn. Vi ser dette som et synlig uttrykk for den verdensvide kirken som gjenspeiler Guds folk av alle nasjoner.

I et baptistisk menneske- og menighetssyn er fellesskapet viktig. Et fellesskap vil bestå av mennesker fra mange ulike bakgrunner i ulike faser av livet. Dette kommer blant annet til uttrykk i et mangfold i gudstjenesteliv og andre former for fellesskap.

Det er viktig å vinne nye generasjoner for Jesus og det er en styrke at flere generasjoner kommer sammen og tilber. Barne- og ungdomsarbeidet er høyt prioritert i kirkesamfunnet og foregår på både lokalt, regionalt og nasjonalt nivå.

I et baptistisk menneskesyn er troen personlig, også friheten til ikke å tro. Det Norske Baptistsamfunn ønsker derfor å være et kirkesamfunn som vil fremme det livssynsåpne samfunnet. Vi ønsker å bidra til at trosfriheten blir styrket og samtidig at en personlig tro blir sett på som et positivt bidrag til kultur- og samfunnslivet.

Vedlegg

A. Kirkeordning;

Vedtatt på landsmøtet i Trondheim 12. juli 1963:

1. Tro

1. Baptistene tror at Bibelen er Guds åpenbarte ord, og de holder den for å være den normerende rettesnor for tro, lære og liv.
2. Baptistene har ikke villet forme noen forpliktende trosbekjennelse ved siden av Bibelen, men de bekjenner seg trosmessig til innholdet i de ekumeniske symboler (Den Nikenske- og Apostoliske Trosbekjennelse).
3. Baptistene tilhører rekken av evangeliske kirkesamfunn som bekjenner seg til reformatoriske prinsipper i frelsesspørsmålet formulert i de polemiske vendinger, «nåden alene» og «troen alene».
4. Baptistene praktiserer dåpen på bekjennelse av troen. Den finner derfor sted ved troslivets frembrudd hos et menneske, som i apostolisk tid.
5. Baptistene forretter regelmessig Herrens nattverd. I prinsippet ser de på den som et menighetsmåltid, men da den som oftest finner sted ved offentlige gudstjenester innbys alle troende og døpte til Herrens bord.

2. Kirkeforfatning

1. Baptistene har en kongregasjonal kirkeforfatning med lokalmenighetens selvstyre. Administrasjonen ligger hos et menighetsråd og en forstander. Forstanderen er vanligvis pastor (prest) i full stilling. Han utfører en prests vanlige funksjoner.
2. Det norske Baptistsamfunn er samarbeidsorganet for alle menighetene i landet. Menighetene står nemlig i et frivillig men intimt samarbeid når det gjelder oppgaver av felles interesse og slike som ville overskride en enkelt menighets evne. Det gjelder evangelisering, skolearbeid, barne- og ungdomsarbeid, sosiale oppgaver, ytremisjon. Separate styrever tar seg av de respektive fellesoppgaver. Disse er ansvarlige innenfor Baptistsamfunnets årsmøte, hvor valgte representanter for lokalmenighetene kommer sammen for å ta stilling til budsjetter, regnskaper og arbeidsoppgaver.
3. Det Norske Baptistsamfunn er tilsluttet den Europeiske Baptistføderasjon og Baptistenes Verdensallianse. Disse sammenslutninger er samarbeidsorganer på internasjonalt plan. De har imidlertid ingen bestemmelsesrett over de nasjonale kirkesamfunn.

3. Forholdet til andre trossamfunn

1. Baptistenes holdning til andre trossamfunn er preget av toleranse.
2. Baptistene samarbeider med de andre evangeliske kirkesamfunn på flere områder av felles interesse, såsom i spørsmål om misjon, søndagsskole, speider- og ungdomsarbeid, avholdssak og mellomkirkelige anliggender.

4. Kirke og stat

1. Baptistene har alltid hevdet full religionsfrihet. Deres ideal er en fri kirke i en fri stat, hvor alle trossamfunn har paritet overfor staten.
2. Baptistene ser positivt på staten og dens mange funksjoner og oppfordrer sine medlemmer til lojalitet og ansvar når det gjelder samfunnet med sine mange oppgaver.

B. Uttalelse om Bibelsynet

Predikantlandsmøtet, 7.-14. sept. 1966, Langesund Bad:

Følgende formuleringer mener vi svarer til det vi som norske baptister alltid har stått - og fremdeles står for:

- Vi tror at Bibelen er Guds inspirerte ord, gitt oss som et historisk dokument. Det er summen av Guds åpenbaring, forkynner en guddommelig skapelse, gir oss loven og det profetiske ord og fører oss fram til Jesus Kristus og den apostoliske tidsalder.
- Vi tror at gudsåpenbaringens sentrum er Jesus Kristus. I ham finner Skriften sin høyeste autoritet og prøvesten.
- Vi tror imidlertid at en rent formal bekjennelse til Bibelen ikke er nok. En sann bibelforståelse innbefatter også en rett forståelse av de store frelsessannheter. Som sentralt eksempel nevner vi: Bibelens Jesus Kristus er Gud kommet i kjød, er død og oppstanden for vår frelses skyld.
- Vi tror at Den Hellige Ånd er Ordets livsprinsipp. Ordet og Ånden må derfor ikke skilles ad. Åndens vitnesbyrd er Jesus Kristus, som Skriften sier: «Han (Ånden) skal ta av mitt og forkynne dere.»
- Vi tror at evangeliet er Guds frelsestilbud som den enkelte personlig må ta imot eller forkaste. Evangeliet er alltid aktuelt og relevant, og når sin hensikt når mennesket kommer i samfunn med Gud.

Det er med takknemlighet og glede vi igjen får betone Skriften som Guds normerende Ord, rettesnoren for tro, lære og liv.

Vi oppfordrer alt vårt folk til utrettelig innsats med Frelsens budskap som er oss betrodd, og til fortsatt troskap mot Ham som er vår Frelser og Herre.

C. Verdigrunnlag DNB

Vedtatt på landsmøtet i Langesund, 9.-10. juli 1996

1. Vi er en del av den hele, verdensomfattende kristne kirke, og vi bekjenner troen på én Gud som Fader, Sønn og Hellig Ånd.
2. Vi understreker at det er nødvendig å ha en personlig tro på Jesus Kristus og å leve i hans etterfølgelse.
3. Vår endegyldige autoritet for tro og gjerning er Jesus Kristus, slik han er åpenbart i skriftene og nærværende blant sitt folk ved Den Hellige Ånd.
4. Vi anerkjenner skriftene i Det gamle og nye testamentet som den grunnleggende autoritet til forståelsen av Guds åpenbaring i Kristus.
5. Vi forstår menigheten som fellesskapet av troende, som deler Herrens bord.
6. Vi praktiserer dåp, bare for troende, til Kristi legeme.
7. Vi understreker at hver lokale menighet har frihet til og ansvar for å oppdage Kristi mening for sitt liv og sin virksomhet.
8. Vi understreker "det alminnelige prestedømme", at alle menighetens medlemmer er kalt til tjeneste. Noen er kalt til å utøve åndelig lederskap, som alltid må forstås som tjeneste.
9. Vi tror at den gjensidige forpliktelse som uttrykkes i dåp og medlemskap i en lokal menighet leder til et videre fellesskap mellom menigheter, der dette er mulig.
10. Vi tror at enhver Kristi disippel er kalt til å vitne om Jesus Kristus som Herre, og at menigheten som en del av Guds rike skal delta i hele Guds misjon i verden
11. Vi bekrefter at det er nødvendig å bevare samvittighetsfriheten, og følgelig aksepterer vi de forskjeller som finnes blant oss.
12. Vi står for skille mellom kirke og stat, grunnet i troen på Kristus som den eneste Herre, og for å ivareta religionsfriheten.
13. Som troende kristne lever vi i håpet om at Kristus endegyldig skal åpenbares i herlighet og at hele skaperverket skal forvandles.